

Țepurașul Bobi și ursoaica Mimi

Cum a învățat Mimi să facă ordine în camera ei

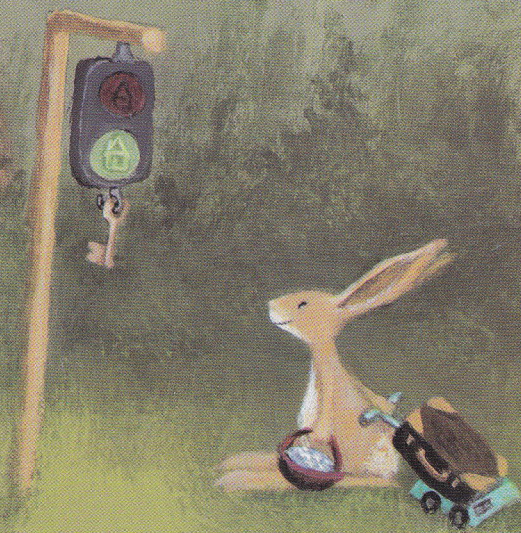

Într-o zi, în timp ce se plimba prin pădure, iepurașul Bobi a dat peste o casă care părea nelocuită. Cheile erau agățate de un stâlp din curte, semn că de multă vreme nu mai locuia nimeni acolo.

„Foarte bine! Dacă nimeni n-a vrut să locuiască aici, atunci o să mă mut eu”, și-a spus Bobi.

Însă casa era mult prea mare pentru un iepure. Așa că Bobi s-a hotărât să-și caute coleg de cameră și a pus un anunț în curte:

CAMERĂ DE ÎNCHIRIAT

A doua zi dis-de-dimineață l-a trezit un ciocănit puternic. Bobi a deschis ușa, și, când colo, ce să vadă? Din pragul ușii un urs uriaș se uita în jos la el.

— Bună dimineața! Eu sunt ursoaica Mimi, a zis animalul cel uriaș. E foarte drăguță casa ta! E cam mică pentru mine, dar îmi place. M-am hotărât, mă mut aici.

Bobi a măsurat-o pe Mimi din cap până în picioare.

— Eu speram să vină cineva mai mic... a șoptit el. Un hamster, poate... sau o țestoasă.

Mimi a izbucnit în râs.

— Auzi la el, un hamster! Ha-ha-ha! Sau o țestoasă! Ce plictisitor! Tu ai nevoie de cineva haios, cu care să te distrezi, a zis ursoaica. Apoi l-a dat la o parte pe Bobi și a intrat în casă. Cineva haios așa, ca mine, a mai completat ea zâmbind, în timp ce urca cu greu scările.

Bobi a urcat în grabă în urma ei.

— Fără petreceri zgomotoase! a strigat hotărât către Mimi. Și, te rog mult, să păstrezi curățenia. Și, mai ales, ferestrele să fie curate - țin foarte mult ca ferestrele să strălucească...

